

نام بلد	ساخته	چهین قلم زایتم زی عسرا فی : بجزیره روما کی روم						ج
		در	عمن	اعجم	درجه	دقیق	دقیق	
د	د	د	د	د	د	د	د	د
۱۰	نہ بنا در وسط جزیره	ابن سعید	نب	مج	یه	از اوائل ششم	در دریای روم	به فتح لام و سکون میم و کسر راء بی نقطه سپس باء دو نقطه تحتانی و الف و به قول یکی از مسافران بعد از باء هام
۱۱	جزیره رک آفریده شده شهر آن	ابن سعید	قانون	مه	او	ل	ل	بهفتح الف و سکون قاف و کسر راء بی نقطه و سکون باء دو نقطه تحتانی و کسر طاء بی نقطه و در آخرش شیون نقطه دار.
۱۲	طرف نزدیکی از جزیره نگور بنت	ابن سعید	مح	ن	همب	نه	از اواخر ششم	به فتح نون و سکون قاف و راء بی نقطه وفتح باء یک نقطه و سکون نون سپس تاء دو نقطه هو قافی

او صاف و اخبار خانم

ابن سعید گوید: جزیرهٔ مصریا بزرگترین جزایر روم است. گردانگرد آن علی التحقیق هفتصد میل است و در آن خلیج‌ها و تنگه‌های بسیار باشد. میان آن و جزیرهٔ آفریپش تنگه‌ای است به قدر شصت میل. و در وسط آن شهر قمریا است.

ابن سعید گوید: در کتب معروف است به جزیرهٔ بلولس.

وهم از ابن سعید است که جزیرهٔ آفریپش جزیره‌ای است بزرگ و مشهور. امتداد آن از مغرب است به شرق. گردانگرد آن سیصد و پنجاه میل است. در آنجا شهری است به همان طول و همان عرض که بیان شد. برخی گویند سیصد و پنجاه میل مذکور مسافت آفریپش است از مغرب به شرق نه گردانگرد آن. از آنجا پنیر و عسل و دیگر چیزها به اسکندریه برند. شریف ادیسی گوید: گردانگرد آفریپش سیصد و پنجاه میل است. و در کتاب «القرس» آمده که. گردانگرد آفریپش پانزده روزه راه است.

ابن سعید گوید: جزیرهٔ قربنت در شمال جزیرهٔ قمریا است. این جزیره نیز از جزایر بزرگ است چنانکه درازای آن از مغرب به شرق بالاتر از جنوب صد و پنجاه میل است و پهنای آن یست میل. در قربنت کشتی‌های بزرگ و کوچک سازند و بدان مشهود است. در مغرب جزیرهٔ مصلطفی است.

نام بلد	نام مأخذ	جهنم فیضم از احیم ای عسرتی : جزایر دریایی روم						عمرانه
		مول	عون	جیم	احیم	جیم	علی	
درج	رتقد	درج	رفته	درج	رفته	درج	رفته	درج
جزیره رو دس	اطوال	نا	م	لو	و	ششم	از	در دریای روم مقابل اسکندریه
و سط جزیره قبرص	اطوال	نز	و	له	و	چهارم	از	در دریای روم مقابل شام
جزیره ایز طاکیه	ابن سعید	ط	و	ن	ل	پیرون (اقليم هفت) به جانب شمال	خود اقیسی است	به نام يك نقطه و راء بي نقطه و طاء بي نقطه سهم الف و نون و ياء دو نقطه تحفانى و در آخرش هاء .

او صاف و احیاء هامه

جزیره روتس را مسلمانان در زمان معاویه گشودند. درازای آن از شمال به جنوب با انحرافی در حدود پنجاه میل است و پهنای آن نصف این مقدار. میان این جزیره و پایان آقريپوش یک مجری است. پارهای از روتس در دست فرنگ است و پارهای در دست حاکم اصطبول. روتس در مغرب قبرس است بال انحرافی به شمال. و قبرس میان جزیره مصطفی و آقريپوش واقع شده.

درانای جزیره قبرس دویست میل است. این معید گوید: این مقدار درانای قبرس است از مغرب به شرق. در جانب شرقی آن دبالة باریکی است که به ساحل شام نزدیک می‌شود. و پهنای آن در حدود صد میل. میان آن و کمرک از بلاد آرمن نصف مجری است. کمرک به ضم کلف تختین و مکون راء بی نقطه. ادریسی گوید: گردانگرد جزیره قبرس دویست و پنجاه میل است.

این معید گوید: چون از مغرب آغاز کنی نخستین صورتی که در آن سوی اقلیم هفتم خواهی یافت جزیره بیر طانیه است. این جزیره در دریای محيط است. و دریائی را که از دریای محيط بیرون آید، دریای بیر طانیه و دریای بردیل گویند. این دریا از هرسو جزیره بیر طانیه را دربر دارد. و از جانب جنوب شرقی آنوا مدخلی است به بلاد آندیش. درازای بیر طانیه از جنوب به شمال پانزده روزه راه است و پهنای آن در وسط درحدود یازده روزه راه است. پادشاهی منفرد دارد.

ذکر شام

مصنف چون از ذکر جزایر دریای روم فراغت یافت به ذکر شام پرداخت . ارباب این فن ، شام را به نحوی تحدید کرده‌اند که بلاد آرمن نیز ، که امروز معروف است به بلاد سیس در آن داخل شود .

حد غربی شام ، دریای روم است ، از طرسوس که از بلاد آرمن است تاریخ که در اول جفار است . میان مصر و شام . حد جنوبی آن حدی است ممتد از رفیع تا حدود قیه بنی اسرائیل تامیان شوبار و آیله و بلقاء و حد شرقی آن حدی است از بلقاء تا حوالی صرخد که اطراف غوطه را در بر می‌گیرد تا سلیمانیه تا حوالی حلب تا بالیس . و جانب شمالی آن حدی است ممتد از بالیس تا قلعه تجم تا دیزه تا قلعه اتروم تا سمیسات تا حصن منصور تا چهستا تا مرعش تا بلاد سیس تا طرسوس تا دریای روم یعنی همانجا که از آن آغاز کرده بودیم .

جای تذکر و اعتذار است که برخی از این حدود در عین حال که در جانب شرقی برخی از قسمت‌های شام است عیناً در ناحیه جنوبی برخی از قسمت‌های دیگر است . چنانکه بلقاء در جنوب حلب و در مشرف غزه واقع شده است

شام را بدان جهت بدین نام خوانده‌اند که قومی از بنی کنعان چون
بدانجا در آمدند به جانب چپ خود رفتند از تسامواالیه، ای: تیاسروا.
چه شام در جانب چپ کعبه واقع شده.

برخ دیگر گویند: شام را از جهت اتسابش به «سام بن نوح» بدین
نام خوانده‌اند و «سام» را به زبان سریانی «شام» به شین نقطه‌دار خوانند. و
نیز گویند بدان جهت که در آن سرزمهنهایی است به رنگ سفید و سرخ و
سیاه و شامه به معنی اثر سیاهی است بر روی زمین.

من به کتابی از آثار احمدیه ابی یعقوب کاتب در «مالک و ممالک»
دست یافتم که او عراق را در آن متوجه بود ولی شام و مصر را نکوهش
کرده بود.

دریاره شام چنین سخنی داشت که: شام سورزمیتی است، هوایش
و باخیز و خانه‌ها ایش تنگ و زمینش حزن‌آور و مردمش همواره گرفتار طاعون.
و مصر، از یک سوی آن دریاست و به همین سبب سواحل آن مرطوب و
عفن و مه آلود و بیماری‌زا و فاسد‌کننده غذایها و از یک سوی بیانی است
خشک و سخت، آنچنان‌که نه در آن گیاهی روید و نه چشم‌های جوشد.

ابن اثیر گوید: بدان‌که: شام را پنج جند است. از سوی فرات
نخست جند قُسرین است سپس جند حمص و دمشق و اردن و فلسطین.
و هموگوید که: پهناهی هرجندی از ناحیه فرات است تا ناحیه فلسطین و
درازای آن از مشرق است تا دریا.

فلسطین - فلسطین به کسر فاء و فتح لام و سکون سین بی نقطه و
کسر طاء بی نقطه و سکون یاد دو نقطه تحتانی و در آخرش نون، کوره بزرگی
است شامل بیت المقدس و غَزَّه و عَقلان.

این حوقل گویید: چند فلسطین تختیم اجناد نام است از جانب مغرب از رفیع تا حد تجون و پنهانی آن از یاف تاریخا تقریباً دو روزه راه است. اما زغیر و دیار قوم لوط و جیمال و شرآه منضم بدان است و نیز از اعمال آن به شمار است تا حد آن.

دیار قوم لوط و بحیرة المُنْتَهیه و زغیر تا بیسان تا طبریه را غور نامند. چه این بلاد در درون دره‌ای افتاده‌اند و حال آنکه دیگر بلادشام مرتفع است. پاره‌ای از بلاد غور از اعمال اردن است و برخی از اعمال فلسطین. نیز این حوقل گوید: ابتدای غور دریاچه طبریه است. سپس تا بیسان امتداد یابد تا به زغیر و اریحا و بحیرة المُنْتَهیه منتهی شود و از آنجا تا آنکه امتداد یابد.

آب فلسطین از باران است و درختها و مزارع آن هم از آن آب سیراب شوند چنانکه آب جاری دارد.

فلسطین از بهترین بلادشام است. از شهرهای بزرگش یکی رمله است، دیگر بیت المقدس. بیت المقدس بر روی کوهی است که از هرسو توان بر آن فرا رفت. در آنجا مسجدی است که در همه عالم اسلام بزرگتر از آن نباشد. و صخره در آن مسجد است. و آن سنگ مرتفعی است چون سکوئی. بر سر صخره گنبدی پس رفیع برآورده‌اند. سلطنتی صخره از زمین به قدر یک قامت است و از پله به خانه‌ای که در زیر آن است فرو روند. پهنا و درازای این خانه به یک اندازه است.

در بیت المقدس آب جاری جز از چشمه‌ها که آن هم برای زراعت کافی نیست وجود ندارد و در عین حال از پر نعمت‌ترین بلاد فلسطین است. محراب داود نیز در آنجاست.

حسن بن احمد هلهبی معروف به العزیزی گوید که: چون

ولید بن عبدالملک در جیت المقدس آن گنبد را بر فراز صخره ساخت چند گنبد دیگر برآورد و هریک را به نامی نهاد . از آنجمله است : قبة المراج و قبة المیزان و قبة السبله و قبة المشر و این کارها بدان سبب کرد تا مقدار قدس را در نفوس مردم شام بزرگ گرداند تا ایشان به جای آنکه برای حج به معه روند بدانجا روی آرنده . زیرا رفقن مردم را به معه ناخوش می داشت از بیم آنکه مبادا بر فضائل اهل بیت رسول خدا صلی الله علیه وسلم آگاه شوند و با «پنی امبه» دیگر گون گردند .

لد - از بلاد فلسطین است لَدْ . در «اللباب» آمده است که ، لد بهضم لام و تشديد دال بـی نقطه موضعی است در شام . و دجال در آن کشته شود . فاصله آن از رَمْلَه بهقدر یک تاخت اسب است .

لَجُون - دیگر از بلاد فلسطین نجون است بهفتح لام و ضم جيم مشدد و آن قریه‌ای است در فاصله نیم منزلی غربی بیسان . در «الأطوال» آمده است که : لَجُون در طول نزمه و عرض ل واقع است .

رَقِيم - دیگر رقیم است و آن بلده کوچکی است نزدیک بلقه همه خانه‌هایش در صخره‌ای تراشیده شده چنانکه گوئی همه یک تکه سنگ است .

بلقاء - بلقاء یکی از کوره‌های شرآه است و آن ناحیه‌ای است آبادان و شرآه بهفتح شین نقطه‌دار و راء بـی نقطه و الف و تاء در آخرش .

حسبان - بهضم حاء بـی نقطه و سکون سین بـی نقطه و باه یک نقطه سپس الف و نون در آخر ، شهرکی است . وادی دارد که در آن درختان و آسمیاب‌ها و بستان‌ها و کشت و زرع باشد . این وادی به غور و زغار پیوسته است .

أريحا - در مغرب بلقاء است و با آن یک مرحله فاصله دارد .

دریاچه زختر - دریاچه زختر در جنوب اریحا است به فاصله یک تا خت اسب . این دریاچه را بحیرة المُنْتَنِه گویند . در آن هیچ موجود زنده‌ای نیست نه ماهی و نه جانور دیگر . ماده‌ای به نام « حمر » بدضم حاء بی‌نقطه و فتح میم مشد و راء بی‌نقطه از آن به دست آید و مردم آن دبار آن را به درختان تالک و انجدیر مالند و گویند برای این درختان همان خاصیت لفاح را در درختان خرماء دارد .

دیار قوم لوط - نزدیک به بحیرة المُنْتَنِه دیمار قوم لوط است و آن را ارض مقلوده نیز خوانند در آنجا هیچ حیوان و هیچ کشت و زرعی حتی گیاهان خشک یافته نشود . سرزمینی است سیاه و مفروش از سنگهای همه چند یکدیگر . گویند همان سنگ‌هایی است که بر قوم « لوط » افکنده شده .

جبل عامل - از اماکن مشهور شام جبل عامل است . و آن ناحیه‌ای است در مشرق و جنوب ساحل تا نزدیک صور . شفیف که الملک المظاہر بیرون آن را از فرنگیان بازپس گرفت آنجاست .

جبل عوف - در جنوب شرقی جبل عامل ، جبل عوف واقع شده . مردمش متمرد و عاصی بودند ، پس اسامه در آنجا حصن عجلون را بنا کرد تا به اطاعت آمدند .

عجلون - عجلون حصنی است بس استوار ، شرف است بر غور . شهرش را درختان و رودها و نعمت بسیار باشد .

جبل الصلت - در جنوب شرقی عجلون ، جبل الصلت است . مردمش متمرد و عاصی بودند . الملک المظاہر بدآن سبب قلعه صلت را بنا کرد و ایشان را به اطاعت آورد . میان جبل الصلت و عجلون دو مرحله است . و همین فاصله است میان آن و ترک .

جبل الشراة - جبل الشراة در جنوب بلقاء امتدت و پشت آن بیانی است که اکنون گروهی از کشاورزان در آن سکونت دارند.

حمیمه - در جانب جبل الشراة، حمیمه واقع شده. از آنجا بود که «بنی عباس» برای گرفتن خلافت قیام کردند. حمیمه به‌ضم حاء بی‌نقطه و فتح دو میم در میانشان یا آخر حروف و در آخرش هاء، قریه‌ای است در یک منزلی شویندگ.

معان - دیگر از اماکن مشهور شام معان است صاحب «الاطوال» موضع آن را در طول نوَلَ و عرض لَّ تعبین کرده است. معان، به‌ضم میم سپس عین بی‌نقطه و الف و نون. ابن حوقل گوید: شهر کوچکی است. مردمش از «بنی امیه» و موالي ایشان‌اند. و آن قلعه‌ای است از شرآه. من می‌گویم: امروز خراب است و در آن دباری نیست. در یک منزلی شویندگ واقع است.

قاره - دیگر از اماکن مشهور شام، قاره است و آن قریه بزرگی است تقریباً در وسط راه دِمشق و حِمص. منزل قوافل است. بیشتر مردمش از «نصاری» هستند. فاصله آن از حِمص یک مرحله و نصف مسحله است و از دِمشق دو مرحله.

انطربوس - دیگر از اماکن شام، آنْطَرْبُوس است و آن حصنه است بر ساحل دریای روم. شفر مردم حِمص است. مصحف عثمان رضى الله عنه در آنجاست. صاحب «اللباب» گوید: آنْطَرْبُوس به فتح همزه و سکون نون و فتح طاء بی‌نقطه و سکون راء بی‌نقطه و ضم طاء دو میم و او و سین بی‌نقطه در آخرش.

در کتاب «الاطوال» آمده است که: موضع آن در طول سَّ و عرض تَدَّی واقع شده است. به دست مسلمانان فتح شد. بارویش را خراب کردند

و امروز مکانی است آبادان و مسکون.

مصطفیاف - شهر بزرگی است و از چشمهای آن نهرهای کوچکی پدید آمده . دارای پستانه است . قلعه‌ای استوار دارد . مرکز دعوت « اسماعیلیه » است . برداشت شرقی کوه تمام و یک فرسخی شمال بارین و به فاصله یک روزه راه در مغرب خمامه واقع است . تمام بهضم لام و تشدید کاف و الف و میم .

عینالجر - در عینالجر که در ذکر صیدا به آن پرداخته ایم آثار باستانی عظیمی است از صخره‌ها برآورده .

عینالجر در یک منزلي جنوب بعلبك است . نزدیک به آن دیهی است معروف به مجلل بر سر راهی که از راه بعلبك جدا می‌شود در وادی کیم . از عینالجر نهر بزرگی پدید آید که سرزمین‌های اطراف را میراب کند .

عین معروف و جر بهفتح چیم و تشدید راء بی نقطه .

دمشق - این حوقل گوید : آغاز نهرهای دمشق از زیر کنیسه‌ای است موسوم به فیجه . حفره‌ای که این نهر از آن خارج می‌شود مقداری سک ذراع است در یک ذراع . آنگاه به دره‌ای می‌افتد که از اطراف آن چشمهای دیگری می‌جوشد و سپس با رودخانه آمیزد و از مجموع آنها سایر نهرهای دمشق بیرون می‌آید . در دمشق مسجدی است که در تمام بلاد اسلام مسجد نیکوتر و پر تکلف‌تر از آن بنا نشده است . دیوارها و گنبد بالای محراب نزد مقصوره از بنای « صابئین » است و پیش از آن مصلای ایشان بوده است و سپس به دست « یهود » و « بت پرستان » افتاد . و چون یعنی عليه‌السلام در این زمان کشته شد ، سرش را بریکی از درهای این مسجد موسوم به جاپ جیرون نصب کردند . چون این مسجد به دست « نصاری »

افتاد در تعظیم آن مبالغه کردند . در عصر اسلامی به تصرف مسلمانان در آمد و برهمان جای جیرون که سر پیغمبر علیه السلام را نصب کرده بودند سر حسین بن علی رضی الله عنہما را نصب کردند . ولید بن عبدالملک آن را تعمیر کرد و زمینش را از مرمر فرش نمود و دیوارهایش را از مرمر سفید و سیاه پوشید و ستون‌های مرمرین در آن برپا داشت . و بندھای مر ستون‌هارا از زر و بامش را از سرب و ارزیز کرد ، و گویند خراج شام را بر آن وقف نمود . مطلبی گوید : در یکی از ارکان مسجد جامع دمشق مکتوبی یافته شد و در آن آمده بود که : این خانه را ذا عسیون به نام الله ذیوش ساخته است . همو گوید که : ذا عسیون نام پادشاهی است که آن را بنا کرده و ذیوش را به عربی «مشتری» گویند .

هرچراهیط بـ دیگر از اماکن شام ، هرجراهیط است . در «المشتري» آمده است که : هرجراهیط در غوطه دمشق است از ناحیه مشرق و واقعه میان «یمانیان» و «قبیسان» در آنجا واقع شد . در آن واقعه مروان و «یمانیان» پیروز شدند و «قبیسان» منهزم گردیدند و کارخلافت بر مروان قرار گرفت . این واقعه در سال ۱۰ هجری بود . شعر را در این واقعه هرجراهیط اشعار بسیار است .

معرّة فسرين - دیگر از اماکن مشهور شام ، معرّة فسرین است به نون و میم بی نقطه . معنای گوید : معرّة فسرین مشهور است به معرّة مصرین به میم و صاد بی نقطه . و این حوقل گوید : معرّة فسرین شهر متواتر است و مزارع همه قراء اطرافش دیم باشد و در سرقامی آن نه آب جباری یافته شود و نه چشمهای . و نیز همه جنده فسرين دیم است و آتش از باران در «الاطوال» آمده است که معرّة مصرین در طول سائب و عرض آب بـ واقع گردیده اه

الثارب - دیگر از اماکن مشهور شام، آثارب است، به همراه مفتح و ثاء سه نقطه و الف و راء بسی نقطه و باء یک نقطه. در طول سب و عرض آن.

کوهدۀ قورس - و از بلاد مشهور شام است کوهرۀ قورس. قاعدة آن در طول سام و عرض تون واقع شده، در کتاب «الاطوال» نیز همین طول و عرض ذکر شده است.

رستن - از اماکن مشهور قدیم شام یکی شهر رستن است. در گذشته آبادان بوده است ولی اکنون خراب است. اکنون در آنجا خانه‌هایی است اندک چون قریه‌ای. و آثار بنا و دیوارها و برخی طاق‌ها و دروازه‌های شهر و باروها و کاریزها هنوز در آن دیده شود. رستن در جنوب آب‌عاصی است بر کوهی که بیشترش از خالک است. شهر، میان حمص و حماه است در «الاطوال» طول آن سا و عرض آن تدقیق ذکر شده. و گویند که از زمان فتوحات شام خراب مانده است.

فووعه - دیگر از اماکن مشهور شام شهر فووعه است به قول صاحب «الاطوال» در طول سایه و عرض آن. فووعه با سرعین و معبرۀ مصرین در یک سرزمین است، یعنی از اعمال حلب و در یک منزلی جنوب آن. در این سرزمین درختان زیتون و انجیر و غیره بسیار است.

اعزار - دیگر از اماکن شام، آعزاز است. قلعه‌ای است مشهور و به قول صاحب «الاطوال» در طول سائمه و عرض تون. در شمال غربی حلب. این سعید گویند: حوالی شهر آعزاز در نهایت زیبائی و طراوت است. از دل انگیزترین و پر نعمت‌ترین آن نواحی است، و در «اللباب» آمده است که: از اعمال حلب است. عزار به فتح عین بسی نقطه وزاء نقطه دار و الف وزاء نقطه دار مكسور دوم. و آن قلعه‌ای است نزدیک حلب و شاعر درباره

آن گوید :

اَنْ عَلِيُّ بِالْقَلْ قَلْ عَزَارٌ   عَنْدَ ظَبَىٰ مِنَ الظَّبَاءِ اَذْ وَازْ
قل باشر - دیگر از اماکن مشهور شام قلعه قَلْ باشر است . این سعید
گوید : قَلْ باشر در دو منزلی حلب است و در آن بستان ها و آب بسیار
باشد .

خناصره - از اماکن شام خناصره است . در طرف بیان . در مشرق
حلب با اندک میلی به جنوب و در دو منزلی حلب . در کتاب «الأطوال»
طول آن شصت و دو درجه و نصف درجه و عرض آن را سی و پنج درجه
و سی دقیقه ، ضبط شده . این حوقل گوید : عمر بن عبدالعزیز یکی از
خلفای «بني امية» آنجا می نشست . خناصره به خاء نقطه دار مضموم و نون
مفتوح و الف و صاد بی نقطه و راء بی نقطه سپس هاء در آخرش .

کوره حیار - از کوره های حلب است کوره حیار . در این زمان
بیانی است مسکن و حوش . ذکر آن در کتب بلدان آمده است . احمد کاتب
گوید : کوره الحیار معروف به حیار بني القعاع . مردمش از «عبس» و
«فزاره» و غیر ایشان اند . به حاء بی نقطه مکسور و یاء آخر حروف و الف
و راء بی نقطه .

احص و شبیث - چاقوت حموی در «المشترك» گوید : أحص به فتح
همزه و حاء بی نقطه سپس صاد بی نقطه و شبیث به صیغه مصغر به ضم شین و
فتح باه یک نقطه و در آخرش ثاء سه نقطه نام دو موضع است هم در کجھو
هم در بلاد حلب . و گوید : همنام بودن این دو موضع در این دو سرزمین با
این طول مسافت عجیب می آید . أحص کوهی است بزرگ و در آن چند
قریه در مشرق حلب میان حلب و خناصره . خناصره در جانب شرقی است .
شبیث کوهی است کوچکتر از أحص و در مشرق آن . میانشان وادی است

به قدر يك قاخت اسب و خناصره در آنجاست .

عواصم - اين حوقل گويد : عواصم فام ناحيه اي است نه نام موضعی .
قصبه آن افطاکيه است .

اين خودا به از عواصم دانسته است اين اماكن را : کوره منبع و کوره
قيزين و بالس و رصافه را معروف به رصافه هشام و کوره جومه را ،
ونيز اقليم شيزر و آقاميه و معره النعمان و اقليم صوران و اقليم اطمین و
آملیم تل باشر و کفر طاب و اقليم سلمه و اقليم جوسیه و اقليم لبنان
تا اقليم قسطل میان حمص و دمشق .

سویدیه - از بلاد شام است سویدیه . اين سعید گويد : سویدیه
برهصب آبعاصی است . و در اينجاست که دریای رفاقت از جهت مشرق
به شمال می پیچد و در اين نقطه خلیج آرمن و شهرهای مشهور ساحل آن
واقع شده است . و نخستین شهری که در جانب شمالی دریا قرار دارد
تصیصه است بر کنار رود بیحان . سویدیه در طول سی و عرض ته مه
واقع است .

قلعه منبع - اين سعید گويد : میان فرات، آنجا که قلعه فجم واقع شده
تاجسر منبع بیست و پنج میل است قلعه منبع قلعه ای است که برا بر سوده . پیش از اين
آنچه را حصن منبع می خوانند و امروز به قلعه منبع معروف است . اين قلعه را
سلطان محمود بن ذنگی بنادر و از اين جسر که بگذریم به سوران رسیم . و بالای
آن به يك مرحله ، حصن بدایا واقع است و از آنجا به سروج روند . در کتاب
«الاطوال» آمده است که : موضع جسر منبع در طول سب ل و عرض توک باشد .

زبظره - از بلاد شام است به زاء نقطه دار مفتوح و فتح باء يك
نقطه سپس طاه بی نقطه ساکن و راه بی نقطه و هاء در آخرش . اين حوقل
گويد : زبظره حصنی است از همه ثغور به بلادروم نزد يك تر . و رومیان

آن را خراب کردند . در «الاطوال» آمده است که : زَبَطْرَه در طول سَكَّ و عرض تَوَنَّ واقع است . من می گویم : زَبَطْرَه اکتون خراب و خالی است و در آنجا هیچ چیز نیست نه زارعی و نه مزروعی . تنها باروئی است نزدیک به فنا ، زَبَطْرَه در سرزمینی است هموار و کوهها از اطراف بدان محیط شده ، در دو منزلی جنوب مَلْطِیه و نیز در دو منزلی مغرب حسن منصور . میان آن و حسن منصور کوه و دریندی قرار دارد . در محرم سال ۷۱۵ ، سالی که مَلْطِیه را گشودیم من از آن دیار گذشتم . محرم مصادف نیسان بود . و ما در زَبَطْرَه در میان درختان بلوط خرگوش‌هایی بسیار بزرگ که در شام همانند آنها ندیده بودیم شکار کردیم .

در «المشتراك» آمده است که : ثغر به فتح ثام سه نقطه و سکون غین نقطه‌دار در آخرش راه بی نقطه نام هر موضعی است که رو به روی دشمن باشد . آذنه و طرسوس و توابع آن دو از ثغور شام بودند ، «ارمن‌ها» آنها را تصرف کردند . نیز ثغرهایی در مأواه ائمه بود که به دست کفار افتاد و نیز در آندها و دیگر جای‌ها .

«آرمن» به فتح الف و سکون راء بی نقطه و فتح میم و نون در آخرش طایفه‌ای از «روم» هستند و بلادشان را بلاد آرمن گویند .

ملطیه - این حوقل مَلْطِیه را از جمله بلاد شام شمرده و گوید : مَلْطِیه شهر بزرگی است از ثغور در دامنه کوه نکام ، در یک منزلی قراء روم . و ما آنرا از بلاد آرمن شمردیم و این درست تراست . ولی این خردادبه آن را از ثغور جزیره شمرده امیت .

کنیسه و هارونیه - از اماکن مشهور این اقلیم یکی کنیسه است و دیگر هارونیه از بلاد آرمن . هارونیه منسوب است به بانی آن ها (ون الرشید) در «المشتراك» آمده است که : هارونیه شهر کوچکی است که

هادون الرشید در جانب کوه نکام در شعر بنا کرد . و در «العزیزی» آمده است که : هاروئیه آخرین حد ثغور شام است در آنجا که به جزریه مسی پیوند دارد . و میان آن و کنیسه السوادع دوازده میل است . در کتاب «الاطوال» طول هاروئیه سَقَر عرض آن ترک ذکر شده .

ذکر مسافت شام - این حوقل گنوید : درازای شام از مطلعیه تا رفح بیست و پنج مرحله است و از مطلعیه تا منبع چهار مرحله و از منبع تا حلب دو مرحله و از حلب تا حمص پنج مرحله و از حمص تا دمشق پنج مرحله و از دمشق تا طبریه چهار مرحله و از طبریه تا رمله سه مرحله و از رمله تا رفح دو مرحله که مجموعاً بیست و پنج مرحله شود . اما پهناى آن : پهن ترین قسمت آن از فرات است تا جسم منبع تا قورس در حدود قنسین تا عواصم در حد اسطاییه تا کوه نکام تا مصیصه تا آذنه تا طرسوس که مجموعاً ده مرحله شود . اما طرف دیگر آن از حد فلسطین است تا یافا تا رمله تا بیت المقدس تا اربحا تا زغر تا جبل الشراه تا معان و مقدار آن شش مرحله است . و میان این دو طرف شام جائی نیست که پهناى آن از اردن و دمشق و حمص از سه روزه راه بیش باشد . چه از دمشق تا طرابلس بر ساحل دریای روم دو روزه راه است از جانب مغرب و از حمص تا سلیمانیه بر کناره بادیه یک روزه راه است از جانب شرق و از طبریه تا صور بر ساحل دریا یک روزه راه است از جانب مغرب و از آنجا تا اربحا و آفیق در حدود دیار بني فزاره یک روزه راه است از جانب شرق . این بود درازا و پهناى شام .

أربحا - در «المشتوك» آمده است که : اربحا به کسر راء بی نقطه و سکون یاء دو نقطه تحتانی و حاء بی نقطه و الف مقصوره یا محدوده . و نیز در همان کتاب آمده است که : گاه الف در اولش در آورند و اربحا

خوانند و آن قریه‌ای است در غور به فاصله بُك روزه راه از بیتالمقدس و اریحا قریه جباران است. من می‌گویم: در کتب «اسرائیلی» ذکر آن آمده است. صاحب «العزیزی» گوید: اریحا نخستین شهری است که یوشع بن نون از اعمال شام گشود. روه آردن در چهار میلی آن جاری است. «نصاری» می‌گویند هیچ در آن رود تعمید یافت. در حوالی آن معادن گوگرد باشد و در تمامی فلسطین جز در آنجا معدن گوگرد نیست. در اریحا و سمه کارند و از آن نیل سازند.

میان آن و بیتالمقدس دوازده میل است از جانب مغرب. صاحب «الاطوال» طول آن را ۷۰۰ و عرضش را ۷۰۰ نوشته که به نظر من قابل تأمل

نام بلد	کاحد	شیوه نوشتن ای ای ای ای ای ای	شیوه نوشتن ای ای ای ای ای ای				نام بلد	شیوه نوشتن
			عول	عرص	ایم	ایم		
			دج	وقه	دج	وقه		
۱	ابن سعید	اطوال	نوز	ل	ب	ه	فیض	بی فیض
۲	ابن سعید	اطوال	نوز	ل	ب	ه	از فیض	بی فیض
۳	قیاس	اطوال	نوز	م	ل	ب	فیض	بی فیض
۴	قیاس	اطوال	نوز	ک	ل	ب	فیض	بی فیض
۵	قانون	اطوال	نوز	ک	ل	ب	فیض	بی فیض

او صاف و اخبار هامه

در طول گزنه اختلاف کرده‌اند. اقوی آنست که ۶۵ درجه باشد، بنابر آنچه در «اللباب» آمده است. این حوقل گوید؛ قبر هاشم بن عبد المناف در آنجاست. و شافعی رضی الله عنه در گزنه متولد شد و عمرو بن الخطاب رضی الله عنه در عصر جاهلیت در آنجا اسیر گشت. زیرا گزنه در آن عهد راه اهل حیجاز بود. شهری است نه چندان بزرگ. پسر ساحل دریا با غذا دارد. تخلستان هایش اندک و تاکستان هایش بسیار است. بین گزنه و دریا در جوار باستان هایش تپه های رمل دیله شود. قلعه‌ای حیران دارد.

عسقلان شهری است که نه بر ساحل دریا. میان گزنه و عسقلان در جلوه مه فرسخ فاصله است و آن از جمله ثغور اسلام است. در «العزیزی» آمده است که: شهر عسقلان بر ساحل دریاست و از شهرهای مهم ساحل بشمار است. بندری ندارد. شرب مردمش از چاه هاست. این چاهها آب شیرین دارند. میان آن و گزنه دوازده میل است و میان آن و رمله هیچده میل. در این زمان شهری است ویران و خالی از سکنه.

یافا شهر کوچکی است. پر تعمت و آسایش بر ساحل دریا. از فرضه های مشهور است. یافا قلعه استواری داشت و بازارهای پر رونق و بازرگانان و نیز بنادری دارد بزرگ که محل آمد و شد کشته هایی است که به فلسطین می روند و از فلسطین می آیند، یا به جاهای دیگر. میان آن و رمله شش میل است. در مغرب رمله واقع شده.

در «المشتوك» آمده است که، قیصاریه شهری است بر ساحل دریای شام از اعمال فلسطین. پیش از این شهری بزرگ بوده ولی امروز ویران است. نیز قیصاریه شهری است در بلادروم. خوبی ادبی گوید؛ قیصاریه بندرگاهی است که تنها گنجای یک کشتی دارد. ابو دیجان گوید؛ نام آن را در اصل قیصرانیه بوده و باید به صاد نوشته شود. صاحب «العزیزی» گوید؛ میان آن و رمله بر ساحل دریا سی و دو میل است و همو گوید؛ قیصاریه شهر بزرگی است و تا عکتا سی و شش میل فاصله دارد.

نام بلد	ساخت	شیوه ایقون از ایندرای عربی، یادداشتم						تاریخ
		طول	عرض	اون	برجه	ریشه	حکیم	
۵	ارسونوف	قانون و رسم قیاس	نون	لبه	مه	نه	از فلسطین	به ضم همنه و سکون دراء بی نقطه و ضم سیس بی- نقطه سیس واء و در آخرین قاء.
۶	رعنان	اطوال قیاس قانون	نون	لبه	مه	نه	از فلسطین	به فتح راء بی نقطه و سکون همیم ولام و هاء در آخرین.
۷	جیبوت حبررون	زیج قیاس	نول	لا	مه	نه	از فلسطین	به فتح حاء بی نقطه و سکون باعیک نقطه و ضم واعیک نقطه و واء و نون در آخرین.

اوسمایف و اخبار هامه

اَرْسُوف شهری است دارای قلعه‌ای . پیش از این مکون بود . بر ساحل دریای روم است صاحب «العزیزی» گوید : میان آن و رمله دوازده میل است و میان آن و یافا شش میل . اَرْسُوف شهری است بر ساحل دریا بازاری دارد و بازوئی و تا قیصاریت هیجده میل فاصله دارد . اکنون شهری است خراب و خالی از سکنه .

اقوى در نزد من آن است که رَمَلَه در طول نون واقع است آنسان که در «الاطوال» آمده است و در عرض لمب : آنسان که در «قانون» . صاحب «المشترك» گوید : رَمَلَه شهری است از فلسطین از بنای سلیمان بن عبدالملک . صاحب «العزیزی» گوید : رَمَلَه . قصبة فلسطین است و شهری است جدید . با بیت المقیدس یک روزه راه فاصله دارد . و نیز گوید : چون سلیمان بن عبدالملک شد را ویران کرد رَمَلَه را بنا نمود و میان آن دو ، سه فرسخ است . شد در مشرق آن است . عبدالملک را در رَمَلَه خانه‌ای بود . قناتی با آبی اندک بدانجا کشید . بیشتر شرب مردمش از چاهه‌هاست یا از آبگیرهایی که آب باران در آن گرد آید . رَمَلَه در سرزمینی است هموار .

بیت حَبْرُون مکان قبر ابراهیم و اسحق و یعقوب است صلوات الله عليهم . در پل صاف . و قبر زنانستان در صاف دیگر . شهر در گودی است میان کوههای پر از درخت . درختان این کوه و دیگر کوههای فلسطین و جلگهای آن همه زیتون و انجدیر و خربه‌است . و میوه‌های دیگر کمتر یافته شود . این حوقل گوید : میان بیت لَحْم و بیت المقیدس شش میل است . و آن زادگاه عیسی است صلوات الله عليه «مسیحیان» کتبه بیت لَحْم را بزرگ دارند .

ادعای و احتجاج

بیت‌المقدس را سلیمان بن داود بنا نهاد و بخت‌النصر ویران ساخت . پس «ملوک فرس» یار دیگر ینایش کردند و طیطوم ملک روم ویرانش ساخت . پس بار دیگر بنا و ترمیم شد ، تا قسطنطین و مادرش هلانه ، به کیش مسیح در آمدند و هلانه بنائی بر سر قبری که می‌پنداشت عیسی در آن مدفون است براورد و بنائی را که بر روی صخره بود ویران ساخت و از روی کینه‌ای که با «قوم یهود» داشت آنجا را مکان زباله‌ای شهر کرد . واينچین بود تا عمرین خطاب رضی الله عنہ قدس را بگشود . پس یکی از یهود او را به موضع صخره راهنمائی کرد . عمر آن مکان را پاکیزه ساخت و بر روی آن مسجدی بنادرد ، تا ولید بن عبدالملک به حکومت رسید و قبل از خود را به همان حال که امروز هست بنا نهاد .

در «العزیزی» آمده است که : چون وہ مبط از اسباط اسرائیل به فرمان پرجمع در آمدند و او بر فرزندان سلیمان بن داود خروج کرد ، در فابلس مکانی گزید و برکوهی از آن دیوار هیکل عظیمی بر پا نمود و سلیمان بن داود و دیگر پیامبران «بني اسرائیل» را تکفیر کرد ولی به تبوت موسی و هادد و یوشع فائل شد و برای سامری‌ها کیش تازه‌ای آورد و نا از فضائل فرزندان سلیمان آگاه نشوندو بر او و پیروانش عاصی نگردند ایشان را از حج بیت‌المقدس بازداشت و از آن پس برکوه کوچکی در خارج شهر فابلس حج کردند .

در «اللباب» آمده است که : عکتا شهر بزرگی است از سواحل شام . درون شهر چشم‌های است معروف به عین البشر و در آنجا مسجدی است منسوب به صالح عليه‌السلام . و در کتب مسالک آمده است که : بین عکتا و حنیفه تدیت و چهار میل است و از آنجا تا شهر صور دوازده میل . مسلمانان در سال ۶۹ آن را از فرنگ باز پس گرفتند و از آن پس تا کون شهری ویران است . من در آن فتح حاضر گشتم و به فیض جهاد نائل آمدم .

نام بلده	عمر سن	ماخذ	شیوه از اینمای مسربه، پادشاه					
			غول		خرم		اعجم	
			دج	وقف	دج	وقف	خیث	خرم
اطوال قياس	۱۱	لسان	ن	ل	ل	ن	ن	ل
اطوال رسم و ابن سعید قياس	۱۲	لسان	ه	ل	ل	ه	ن	ن
زیج قياس	۱۳ صفت	لسان	ل	ل	ل	ل	ن	ن

به فتح باء يك نقطه و سكون
باء دونقطه تحتاني و فتح
سين بي نقطه والف و نون.

به فتح طاء بي نقطه و باء
يك نقطه و كسر راء بي نقطه
و باء دونقطه تحتاني مشدد
و در آخر ش هاء .

به فتح صاد بي نقطه و فاء
سپس تاء دونقطه فوقاني و
مردم پچای تاء مذکور دال
بي نقطه آرند.

او صفات و اخبار هامه

تیسان شهر کوچکی است بدون بارو . دارای بستان‌ها و نهرها و چشمه‌ها و آن در مغرب خور است . شهری است پر نعمت . از جمله رودها پیش رود کوچکی است که از چشمه‌ای می‌جوشد و از میان شهر می‌گذرد . میان تیسان و طبیریه هیچله میل است و آن در جنوب طبیریه

در «العزیزی» آمده است که : میان طبیریه و عثمان هفتاد و دو میل ، و میان طبیریه و جتب یوسف شش میل . شهر طبیریه در ناحیه خور بر ساحل دریاچه طبیریه است . درازای این دریاچه دوازده میل و پهنا پیش شش میل است . کوه در مغرب شهر است و دریاچه در مشرق و کوهی کرد بر گرد آن را فرا گرفته است . طبیریه سابقًا قاعده "اردن" بود و امروز شهری است ویران . صلاح الدین آن را از فرنگیان بازپس گرفت و از آن پس ویران شد . بانی آن طبیعی من یکی از ملوک یونان از «بطالسه» بود و نام طبیریه از نام او گرفته شده . در طبیریه چشمه‌های آبی است بسیار گرم و یرسو آنها حمام‌های ساخته‌اند و مردم در آن حمام‌ها شستشو کنند .

حصت شهری است نه بزرگ و نه کوچک . قلعه‌ای دارد با بنایی نیکو و استوار و مشرف است بر دریاچه طبیریه . قناتی دارد که مردم از آن آب نوشند و تا در قلعه می‌آید . بستان‌ها پیش در وادی است در فرود قلعه ، از آن سو که به دریاچه راه دارد . بناهای کربنی بر سه کوه پراکنده است . توابع بسیار دارد . چون الملك الظاهر آن را از دست فرنگیان باز پس گرفت مرکز آن گروه از سپاهیانش فرارداد که از بلاد ساحلی آن طرف حفاظت می‌کردند .

نام بلد	ناشر	ماخذ	شیوه احیمه از احیمه ای عسری: بادوشام						خط	فرهنگ	دیلم	کلام
			م	ل	ن	ل	ن	ل				
اطوال قياس	عوید	ل	ل	ن	ل	ل	ن	ل	م	ل	ل	ل
به قولي قياس	صلت	ل	ل	ل	ل	ج	ل	ل	ل	ل	ل	ل
به قولي قياس	عجلون و جایزو	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل
به فتح عین بی نقطه و سکون چیم و ضم لام و واو و نون در آخر، باعویه به فتح باع یک نقطه و الف و ضم عین بی نقطه و واو و ناه سه نقطه و هاء در آخرش .	عجلون و جایزو	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل
فیض از فرون	فیض از فرون	ل	ل	ل	ل	ن	ل	ل	ل	ل	ل	ل

او صاف و اخبار عالم

صُور شهری است بس استوار بر ساحل دریا . گویند کهنه نرین شهرهای آن ساحل است . و عموم حکمای یونانی از آنجا برخاسته‌اند . شریف ادریسی گوید : لنگرگاهی داشت که راه آن از ذیر پلی می‌گذشت و بر آن زنجیری بود که هر وقت می‌خواستند کشته‌ها را از وصول باز می‌داشتند . این‌معید گوید که : صور را از جانب خشلی باروئی نیست چه فرنگیان اب دریا را گرداند آن در آورده‌اند . صاحب «العزیزی» گوید : میان صور و عکا دوازده میل ن است . بسال ۹۰ با عکا فتح شد و خراب گردید و امروز نیز ویران و نحالی است .

صلت بلدهای کوچک است از ۱' رُدّن بر کوهی از کوه‌های شرقی غور در یک منزلی جنوب عجلون و رو به روی اریحا مشرف بر غور از ریز قلعه صلت چشم‌های بزرگ می‌جوشد و آپش به قهر صلت روان می‌شود . صلت را بستان‌های بسیار است . نادانه‌ای که از آن خیزد بس مشهور است . صلت شهری آبان است و پر جمعیت .

عجلون قلعه‌ای است و بعض آن مسمی است به باعوئه . قلعه به قبر یک میدان اسب از شهر دور است و آن دو بر کوه شرقی غوراند . رو به روی بیسان حصن عجلون قلعه‌ای است بس استوار و بلند چنانکه از بیسان دیده شود . آن را بستان‌ها و آب‌های جاری است . در شرق بیسان واقع شده و حصنه است جدید . عزالدین اساعه از بزرگترین امراء علاج الدین آن را ساخته است .

در «المشتراك» آمده است که : شیف ارنون میان دعشق و ساحل دریا نزدیک یانیاس واقع شده . ارنون نام مردی است . شیف قلعه‌ای استوار است . دیگر شیف تیرون است به کسر تاء دو نقطه فرقانی و سکون باء دو نقطه نحانی و ضم راء بی نقطه و واو و نون . وهمو گوید که : شیف تیرون نیز قلعه‌ای است نزدیک صور بر ساحل دریا .

نام بلد	نام بلد	ماخذ	شیوه ایم از ایم ای عصری، بادوشام				آنچه	آنچه
			طول	عرض	ایم ایم	دیگر		
			دیگر	دیگر	دیگر	دیگر	دیگر	دیگر
۱۸	عوان	اطوال	نو	ک	لا	ج	ازبلقاء . المزیری: قاعدة بلقاء است	ازسوم
۱۹	تکریک	ابن سعید	نو	ن	لا	ل	شاید ازبلقاء .	ازسوم
۲۰	بیان	قياس	نز	ل	لا	ل	ازبلقاء . ل قول اذ دوشهرا و از جمل اذ دوشهرا و این المزیری ، مساب	ازسوم

به فتح عین و ميم مشدد و
الفونون در آخرين .

به فتح كاف و راء بي نقطه
سهم كاف دوم در آخرين .

به فتح هيم و الف و باء يك
نقطه در آخرين . و رمه به
فتح راء بي نقطه و تشدید باء
يك نقطه و هاء در آخرين .

او صاف دا جهار حامه

عثمان شهری است کهنه و پیران از پیش از اسلام. در تواریخ اسرائیلیان نام آن بسیار آمده است. ویرانهای بسیار دارد. نهر آرقاء از پائین آن می‌گذرد. این رود بر دروازه حجاج شام در غرب آرقاء در یک منزلی شمال بوکه ریو است. عثمان از ناحیه بلقاء است. آثاری عظیم دارد. و نیز درختان بن و دیگر درختان در آنجا بسیار باشد. همه اطراف عثمان مزارع و زمینش حاصلخیز است. در کتاب «الاطوال والعرض» آمده است که: لوط پیغمبر علیہ السلام عثمان را بنا کرد. و صاحب «الباب» گوید: عثمان مدینه بـلقاء است.

سکرک شهری است مشهور. قلعه‌ای در مکانی بلند دارد. و آن از جمله قلاع شام است که کس را یارای فرا رفتن بر آن نیست و گشودنش به دشواری میسر. موقته در کمتر از یک منزلی آن واقع است. و قبر جعفر طیار و اصحاب او رضی الله عنهم آنجاست. پایین سکرک وادی است دارای گرمابهای و بستانهای بسیار و میوه‌های نیکو از زردآلو و انار و گلابی و غیر آن. سکرک در کارشام جانب حجاز. میان سکرک و شوباك در حدود سه مرحله است.

هاب شهری است کهنه و پیران شده است و به صورت قریه‌ای در آمده به نام ربّه و آن از توابع سکرک است و با آن کمتر از نصف مرحله فاصله دارد از جهت شمال. بنا بر این در طول و عرضی که برای آن دو ذکر شده باید تأمل کرد و نزدیکتر به واقع آن چیزی است که در جنول آورده‌ایم از کتاب «قياس». نزدیک کربله تپه‌ای است بس بلند به نام شیحان چنان‌که از دور دیده شود. هاب را در تواریخ اسرائیلیان نام و آوازهای است. صاحب «العزیزی» گوید: میاز، هاب و عثمان از راه مورچب چهل و هشت میل است [شیحان به فتح شین نشیدار و سکون یاء دون نقطه و حاء بی نقطه والف و نون .]

او هم از داشت و اخبار عامه

شوبنگ شهری است کوچک دارای بستانهای بسیار، بیشتر مردمانش نصاری باشند. در مشرق خاور است و بر کناره شام درجهت حجاز. از زیر قلعه آن دو چشم می‌جوشد. یکی از جانب راست و یکی از جانب چپ چون دو چشم بر صورت این دورود از میان شهرمی گذرند و آب بستانهایش از آن دو است. بستان‌ها در دادی است در مغرب شهر، میوه‌های نیکو دارد؛ چون نزد آلو و غیر آن که به مصر برند. قلعه‌اش از سنگ صقید ساخته شده و آن بر تل بلند و سفیدی است در مشرق خاور و مشرف بر آن.

بیروت بر ساحل دریا است. دو برج دارد و نز بستان‌ها و روایی شهری پر نعمت. او ذاعی فقیه از آنجا بود. آین‌سعید گوید: بیروت فرضه دمشق است. صاحب «العزیزی» گوید: میان بیروت و بعلبک که بر عقبه آلمیغیشه واقع شده سی و شش میل است و میان آن دو شهر عرب‌جموس دریست و چهار میلی بیروت واقع شده. همو گوید: بیروت شهر جلیلی است، شرب مردمش از قناتی است که آبش را به آنجا کشانده‌اند. بند ری نیکو دارد. میان آن و شهر جبیل هیجده میل است. جبیل بندری دارد و بازار و مسجد جامعی [عقبة المفیثه به ضم میم و کسر غین نقطه دارد و سکون یاه دونقطه و تھتانی و ظاء صه نقطه و هاء]

طرسوس در «اللباب» آمده است که: طرسوس شهری مشهور است. نغری بوده است از تاجیه بلاد روم بر ساحل دریای شام. امروز در دست «آرمنهای نصاری» است - خدای تعالی آن را به عالم اسلام بازگرداند ساین حوقل گوید: طرسوس شهر بزرگی است. دو باروی سنگی دارد. شهری است در نهایت خرمی و نعمت، میان آن و حدود روم کوه‌هائی است. این کوه‌ها میان دو مسلمانان حائل هستند.

صیدا بلده کوچکی است بر ساحل دریا. دارای قلعه‌ای. در «العزیزی» آمده است که: از صیدا تا شهر مشترک ای که از نه بلاد ای دره‌ای است در نهایت زیائی با درختان و رودها و درازای این دره بیست و چهار میل است. واز مشترک ای کامد که در قدیم قاعدة این بلاد بوده. شش میل و از کامد تا دیهی معروف به عین التجر هیجده میل. و از عین التجر تا دمشق هیجده میل. پس همه مسافت صیدا و دمشق سی و شش میل است.

ردیف	نام بلده	کاخه	تقویم از تقویم مای عصری، پادشاه						تاریخ
			خرس	نیم اکبر	خرس	دوج	دیشه	درجه حریقی	
۲۵	آذاس	زیج	لو	م	از خوارم	از بابل دارمن	از خوارم	از خوارم	به فتح همزه ممدود و یاء دو نقطه تحتانی سپس الف و سین بی نقطه در آخرش .
۲۶	آذن	اطوال نظر	لو	ن	از خوارم	از بابل دارمن	از خوارم	از خوارم	یاقوت در المشترک گوید، به فتح ذال نقطه دار و نون سپس عاء دو آخرش و من عی گوییم و در او لش همنه مفتوح .
۲۷	بایه و صیبه	قياس نظر	ک	ل	ع	ک	ع	ک	به یاء يك نقطه و الف و نون و یاء دو نقطه تحتانی و الف دوم و سین بی نقطه . و صیبه بهضم صادیبی نقطه و فتح یاء يك نقطه تحتانی و باء دوم و هاء در آخرش (الطباب)

اویاس و اخبار عاتم

آیاس شهر بزرگی است بر ساحل دریا . بندی نیکو دارد و فرضه آن بلاد است . فرنگیان در نزدیکی آن در دریا برجی چون قلعه‌ای برآورده‌اند . از آیاس تا بَغْرَاس دو مرحله است و از آیاس تا تَسْلَمَ حصنون در حدود یک مرحله . چون سلمانان بلاد ساحلی مانند طرا، بُلُس و عَتَّکا و غیر آن را از فرنگیان گرفته به علت آنکه آن بنادر در دست سلمانان افتاده، آمد و شد ایشان به شام تقلیل یافت پس به آیاس روی آوردند چه آن شهر در دست « مسیحیان » بود . بدان جهت آیاس بندی مشهور و مجمع بازرگانان بحر و برگردید .

احمد کاتب گوید : آذنه را دهید بنا کرد و نیز طرسوس از بناهای اوست یاقوت در «المشتراك» گوید : آذنه شهری است مشهور و پیش از این از تغور بوده است . من می‌گویم : آذنه امروز در دست دارمن » است . این حوقل گوید : آذنه شهری است مانند طرفی از عیصیونه بر رود سیحان . شهری است پر تعمت و آبادان در کناره غربی سیحان و سیحان کوچکتر از سیحان است . جزیره طویل و عجیب از سنگ دارد آذنه نزدیک عیصیونه است . دوازده میل با آن فاصله دارد . میان آذنه و طرسوس هیجده میل ام

با نیاس شهر کوچکی است با درختان مرکبات وغیر آن و نهرها . یک مرحله و نیم با دمشق فاصله دارد و در مغرب آن با اندک میلی به جنوب واقع شده . صتبیته نام قلعه آن است و آن از قلاع بلند و استوار است . صاحب « العزیزی » گوید : با نیاس بردامنه جبل الشَّاعِج است و کوه بر آن مشرف است . بر روی جبل الشَّاعِج همواره برف باشد چه در تابستان و چه در زمستان .

صيغه نامه	شیوه انتظام را فهم کنی عسکری: بادشام						ماخذ	نام	بلد
	محل	عرض	اتقلم	اتقلم	درج	دفعه			
به کسر میم و تشدید صاد بی نقطه و کسر آن و سکون یاء دو نقطه تحتانی و فتح صاد دوم و در آخر شاهاء (منیل الارتباط)	از بلده اور من	از بخوارم	مه	لو	به	نط	اطوال	۴۸	پیغمبر
به فتح باعیاک نقطه و سکون راء بی نقطه سپس سین بی نقطه و پرست به کسر باعیاک نقطه و سکون راء بی نقطه و در آخر شاهاء دو نقطه فوقانی.	از بلده اور من	از بخوارم	.	لز	لک	نط	زیج	۴۹	پیغمبر
تل به فتح تاء در نقطه فوقانی و لام و حمدون به فتح خاء بی نقطه و سکون میم و ضم دال بی نقطه و سکون داو سپس نون.	از بلده اور من	از بخوارم	ک	لو	ک	ل	نط	ابن سعید	لشکر و مدد

او صاف و آخبار عالم

هموگوید که: **میصیصه را** (بوجمعه منصور) **بنادر** . در **(المشتراك)** آمده است که: تمریج الدیباچ که در فتوح شام از آن یادشده در ده میلی مصیصه است و به جهت خرمی وزیبائی اش بدين نام خوانده شده. این حوقل گوید که: مصیصه شامل دو قسم است، یکی را مصیصه و دیگری را **کفر-بیان** گویند بردو جانب جیحان و میان آن دو پلی است از سنگ. مصیصه شهری است به رامتنی پر نعمت . شهر بلندی است. چنانکه کسی که در مسجد جامع تزدیک دریا نشسته باشد قریب به چهار فرسخ را تواند دید . در **(العزیزی)** آمده است که پوستیهای مصیصه ای مشهور از آنجاست .

پرسپولیس قلعه استواری است بر کوهی بلند . از بزرگترین قلاع پادشاه ارمن است . جای تابستانی اوست . نیز خزانش در آنجاست. پرسپولیس در فاصله یک مرحله در شمال رسیس میان بلاذریس و بلاذراین قرماد واقع شده . و آن قلعه‌ای است مشرف بر بلاذریس و در شمال آن . چنانکه از دور دیده شود.

تل حمدون قلعه‌ای است استوار . بارویی بیکو دارد . بر تل بلندی است . دارای ریض و بستان‌ها . رودی در آن جاری است . مکانی است پر - و ارزان و مردمش روزی‌مند . مسلمانان ویرانش کردند و امروز خرابه‌ای بیش به کمتر از یک مرحله در جنوب جیحان واقع شده . میان تل حمدون و رسیس دو مرحله فاصله است . قلعه حمدون در مشرق تل حمدون است چنانکه از تل حمدون دیده شود .

ردیف	بلده	نام	ماخذ	شیوه انتخاب از اکسیر وی عربی: علاوه بر این					
				عرقی	عجم	فتحی	عرضی	طول	عرض
۳۱	عین زریه تایا اوزر	زیج	ل ن	ل	ل	ن	ز	ل	ل
		اطوال	ل از	ل	ن	ط	ا	ل	ل
۳۲	اطوال نس	اطوال	م د ل	م	د	ل	ا	ن	ط
		اطوال	چهارم	چهارم	از اول	ن	م	ل	ل
۳۳	عذیز	اطوال	س لا ن	س	لا	ن	ع	ل	ل
		قباس	ل ب ل	ل	ب	ل	ع	ل	ل

ادهاف و اخبار عامه

عین زربه شهری است پردازه کوهی، وبالاتر از خود قلعه‌ای دارد. آباد است و پر سکنه. آش از رود است. میان رسیس و قتل حمدون در شمال جیحان واقع شده. جیحان از بین آن و قتل حمدون می‌گندد. عین زربه در جنوب رسیس است با اندازه میلی به طرف غرب رسیس و یک مرحله سیک با آن فاصله دارد. مردم نامش را عوض کرده و ناورزا نامیده‌اند. همچنانکه نام تبریزو و تستر و جز آن دوراً عوض کرده‌اند. صاحب «العزیزی» گوید: میان رسیس و عین زربه بیست و چهار میل است و این همان مسافتی است که میان رسیس و ناورزا است. پس ناورزا بی‌شک همان عین زربه است.

در «المشترك» یو خلاف «الباب» با الف آمده است. پاقوت گوید: هتبی از این قاعده سرباز نده که گفته است و قصرت کل مصر عن طرابلس. من می‌گویم که: هتبی قول صاحب «الباب» را تأیید می‌کند. طرابلس شهری است رومی بر زمینی در دریا پیش رفته. سلمان در سال ۶۸۸ آن را فتح کردند و پیران ساختند. آنگاه در حدود يك میلی آن شهر دیگری بنادردند و به همان نامش نامیدند. طرابلس را بستان‌ها و درختان بسیار است. در آن نیشکر روید. رودی دارد. صاحب «العزیزی» گوید: میان طرابلس و بعلبك پنجاه و چهار میل است. و بین طرابلس و دمشق نود میل و همیگوید: و از آنجان آنحضرط طوس سی میل است.

در «العزیزی» آمده است که: آذرعات شهر کوره بشیه است همچنانکه نوی شهر کوره جیبدور است تا عثمان پنجاه و چهار میل است و تا صنمين هیجده میل. صنمين یعنی دو بیت و آن قاعده ولايت ودارای اعمال است و از صنمين تا کسوه به ضم کاف و سکون سین بی نقطه و واو و هاء که دیغی است و متزلی است و رود آمُرج از آن می‌گذرد دوازده میل است و از کسوه تا دمشق نیز دوازده میل باشد. و میان آن عقبه‌ای است نه چندان صعب. معروف به عقبه الشحوذه به ضم شین نقطه‌دار و حاء بی نقطه سپس واو و راء بی نقطه و هاء در آخرش. کسوه در

نام جلد	آخذ	شیوه ایکم از ایکم های عصری، باد شام	طول عرض				تاریخ	
			دیگر	دیگر	دیگر	دیگر		
۳۴	الصواب من نه لب ح سط ن	به خم باعیلک نقطه و سکون صاد بی نقطه و راء بی نقطه والف مقصور.	قاعدہ چون	از نمود	ل	لا ک	قانون و اطوال	تحفه
۳۵	قانون من لج س	به کسر دال بی نقطه و فتح میمه و سکون شین نقطه دار پس قاف در آخرش.	قاعدہ شیوه	از نمود	ل	ج	قانون	تحفه
۳۶	زیج من س به لد .	به فتح میمه و سکون راءی نقطه و فتح فساف و باء یک نقطه و بلندیاس په کسر باء یک نقطه و لام و سکون نون و باء دو نقطه تحتانی والف و سین بی نقطه.	از نمود	از نمود	به	لد	زیج	مرحیب و بلندیاس

او صفات و اخیاد عامه

در «العزیزی» آمده است که؛ بصری شهر کوچه حوران است . شهری است کهنه از منگه سیاه ساخته شده . بازار و منبر دارد . از دبار «بنی فزاره» و دیار «بنی مر» و غیر آنهاست . قلعه‌ای دارد با بنائی استوار . و نیز باستان‌ها . بنای قلعه‌اش چون قلعه دمشق است . این معید گوید : بصر اقاعنه حوران است در چهار منزلي دمشق و صرخه در شانزده میلی مشرق آن است .

امادر طول دمشق اختلافی نیست . طول آن از جزایر خارجات ۷۰ درجه واژ ساحل دریای غربی . ۶ درجه است . بلون هیچ کسری . اما عرض آن مورد اختلاف است و ما آنچه را که خود درست می‌شمردیم در جدول آوردیم . دمشق شهری است کهنه . قاعده‌شام است و خوطه دمشق یکی از جنات اربعه است . جنات اربعه عبارتند از خوطه دمشق و شعب بتوان و تبر ابشه و سفید سمر قند و خوطه دمشق را بر آن سه برقی است . در شمال آن کوهی است معروف به قاسیون . گویند هایل قایل را در آنجا کشته است . دیگر از متزهات آن التربوه است و آن غاری است برودهانه غربی وادی آن که در آنجا آب‌هایش تقسیم شود . گویند مهد عیسی علیه السلام در آن غار است .

مرقب نام قلعه‌ای است استوار با بنائی نیکو مشرف بر دریا و بلندیاس نام شهر آن است و میان آن دو قریب یک فرسخ فاصله هست . مرقب را درختان میوه و مرکبات بسیار است . در آنجا نیشکر کارند . چشم‌های بسیار دارد . صاحب «العزیزی» گوید : بلندیاس زیر شهر جبله است . و میان آن دو و انظرطوس دوازده میل است . و آن قلعه‌ای است که در سال ۴۵۴ به دست مسلمانان بنادریده . این مطلب را ابن هنقد در کتاب «تاریخ القلاع والحضرات» ذکر کرده است .

نام بلد	تاریخ	ما خواز	ششین تاکم از اتفاقهای عسربی: باد شام					
			عرق		درجه دفعه		درجه دفعه	
			جعفری	عربی	جعفری	عربی	جعفری	عربی
خط نام								
به فتح باهیلک نقطه و سکون عین بی نقطه و فتح لام و باه یلک نقطه و در آخرش کاف.		از اعمال معشق در جمل	از بچارم	ن	ل	س	قياس	جعفری بلد
به کسر عین بی نقطه و سکون راءه بی نقطه سپس قاف و هاء در آخرش.		از بچارم	از بچارم	ل	ل	س	اطوال قياس	جعفری بلد
به فتح جیم و باهیلک نقطه ولام سپس هاء در آخرش.		از بچارم	از بچارم	ن	ل	س	اطوال قياس	جعفری بلد
باش معروف است . مضارف به سکندرونه . سکندرونه به فتح سین بی نقطه و کاف و سکون نون و فتح دال بی نقطه و ضم داء بی نقطه و سکون واو و نون بعد از آن هاء .		از بچارم	از بچارم	ی	لو	س	زیج قياس	بالرسانیده و به

وصاف و اخبار عاتر

بعلبک شهری است کهن . دارای بارو ، قلعه‌ای استوار و عظیم دارد . در خان و رورها و چشمهایش بسیار است . شهری است پر خیر و برکت . در «العزیزی» آمده است که : بعلبک شهری بزرگ و قدیمی است . در آنجا مذهبی است که «صایان» آن را از بیوت خود می‌شارند و عزیزش دارند . از بعلبک تا تربت‌دانی هیجده میل است . تربت‌دانی شهری است بدون بارو بر کنار وادی بسروی . از آنجاتا ردمشق همه جا پستان هاست به هم پوسته . شهری است ذیبا با متزهات بسیار و نعمت فراوان . از آنجا تا دمشق هیجده میل است .

عیرقه شهری است کوچک دارای قلعه‌ای حیر و پستان‌ها و روی خرد . صاحب «العزیزی» گوید باز اعمال دمشق است شهر عرقه . در پایان توابع دمشق از حد شمالی بر ساحل دریا واقع شده . بین عرقه و طرابلس بوسیت جنوب دوازده میل است و میان عرقه و بعلبک شصت و شش میل و با دریا در حدود بیک فرسخ فاصله دارد .

جببله شهری است کوچک در آنجا مزاری است که گویند گور ابراهیم ادهم است . صاحب «العزیزی» گوید که : شهر جبله از بیلیاس بزرگتر است . و میان آن دو بیست و چهار میل است . واژ جبله تا لالقیه دوازده میل و آن را اعمال وسیع است .

احمد کائب گوید : باب سکندر و نه شهری است بر ساحل دریای روم نزدیک ظاهر گیته . آن را این ایم داود آیادی در زمان خلافت الولیق پناکرد . من می‌گویم باب سکندر و نه در زمان ما دریند بلاد سیس است از جانب حَكَم و آن دریک میلی بُغْرَائِن واقع شده و در آنجا پهراستی نشهری است و نماییه . میان بُغْرَائِن و باب سکندر و نه دوازده میل است .

ردیف	نام	بلده	ماخذ	شیوه انتقام از اخیره دای عسره فی : ہاد شام					
				خط	عرص	اتقیم	اچیم	درجه	دقیقه
۴۱	زیج	مروج زند گار		لو	ک	و	س	از پنجم	از پنجم
۴۲	زیج	دست		لز	و	.	س	از پنجم	از پنجم
۴۳	اطوال قياس	مقدمة		یه	له	م	س	از ساختمان	از ساختمان

او صاف و اجراء عامه

سرقند کار قلعه‌ای است استوار بر صخره‌ای . در بخشی جوانپیش با رویی نیست ، چه با وجود آن صخره‌ها از بارو بی نیاز است . بر کاره جنوبی جیحان است بوراه در پند **عتری** و در مشرق **تشل حمدوذ** . میان آن دو در حدود چهار میل فاصله است . در پند معروف است **همتری** به هنچ میم و تشدید راء بی نقطه و در آخرش یاء آخر حروف . در پند مذکور در کمتر از یک منزلی مشرق آن واقع است . میان در پند **هتری** و سرفند کار درختان صنوبر بسیار باشد ، آنچنان درختانی که در جای دیگر از حیث بلندی و متبری همانندش را نتوان یافت . سرفند کار در جنوب شرقی عین تربه است و کمتر از یک مرحله با آن فاصله دارد .

سیس شهر بزرگی است بر کوهی . دارای قلعه‌ای و سه بارو . بستان‌ها و رود کوچکی دارد . در زمان ما شهر ملک **آرمن** و قاعده کشور اوست . این معید گوید : آن را این لادی پادشاه **آرمن** بنادر کرده و تختگاه کشور خود ساخت . روزگاری قاعدة شترهای شمالی بود . صاحب «**العزیزی**» گوید : میان قلعه سیس و عین تربه چهارده میل است و نیز میان قلعه سیس و **میتھنه** چهارده میل . در تاریخ «**الصاد** **جمال الدین بن النديم** » آمده است که : سیس را یکی از خادمان هادونالرشید بن کرد و **سیسته** نامید و در زمان ما به این معروف است

لارڈ قیته شهر آبادانهای و حوضه‌است . بر ساحل دریاست . بندر نیکوئی دارد از دیگر بنادر نیکوئر . در آنجا دیری است مسکون با بانی نیکو معرفت به فاروس . صاحب «**العزیزی**» گوید : لارڈ قیته شهری است بزرگ از اعمال حیص و تا جتبکه دوازده میل است . و تا **انطلاع** کیه چهل و هشت میل . لارڈ قیته از جهت اری و آبادانی بزرگترین شهر ساحل است . و آن را بندری است عظیم .

ردیف	نام	بلده	تاریخ	ششم اکتمانی عسری، هادیام					
				عمر	عمر	عمر	عمر	عمر	عمر
۴۴	صیخون	پیش از آذان	پیش از آذان	دی	سی	زیج	سی	لہ	از جنده فریب
۴۵	آذان پیش	پیش از آذان	پیش از آذان	ن	سی	قیاس	سی	لہ	فاعله عوام
۴۶	آذان پیش	پیش از آذان	پیش از آذان	فتح	سی	قیاس	سی	لہ	بیان

او صاف و آغاز طمس

صَهْيُون شهری است دارای قلعه‌ای استوار و تسخیر ناپذیر. از مشهور ترین قلاع شام است. در قلعه‌اش آب فراوان از باران جمع شود. شهر بر صخره‌ای است سخت. و در تزدیکی آن وادی است که در آن انواع مرکبات پاشد چنانکه همانند آن در دیگر شهرهای آن دیار یافته نشود. شهر بردامنه کوهی است و از لایه‌های پیشاست. میان آن دو در حدود یک مرحله است. صهیون در جنوب شرقی لاپذیه پیداست. میان آن دو در حدود یک مرحله است.

آنطاكیه شهر بزرگی است دارای چشمه‌ها و باروی عظیمی که پنج کوه و قلعه‌ای درون آن جای دارد. دربرون شهر رود عاصی و رود آسود دریک بستر جاری است. قبر حبیب نجاد آنجامت. این حوقل گوید: آنطاكیه بعد از دمشق با طراوت ترین و خرم‌ترین شهرهای شام است. بارویی دارد از صخره‌های گردانید و کوهی که مشرف بر آن است. در خانه‌ها و کوچه‌ها و مسجد جامع آب جاری باشد. املاک و دیه‌ها و سواحی پرست دارد. صاحب «العزیزی» گوید: طول بارویش دوازده میل ام

بغراس را قلعه‌ای است مرتفع، چشمه‌ها و باغهای نیکو دارد. این حوقل گوید: بغراس بر راه شفره است. در آنجا مهمانسرایی بود از آن زیده. در «العزیزی» آمده است که: میان بغراس و آنطاكیه دوازده میل است و میان آن و استکندریه نیز دوازده میل. بغراس بر کوهی است مشرف به حارم و حارم در مشرق آن واقع است میانشان در حدود دو مرحله فاصله است. بغراس در جنوب در بساک است و میانشان کمتر از یک مرحله باشد.

نام بلده	ماخذ	شیوه اینجهم از تقویم رای همسری و خادمان	حواله						تاریخ	مرتبه	
			بروز	وقت	درجه	وقت	حقیقی	وقت			
پیاس	صفر	بیان	س	ک	ل	ب	یه	از سوم	از طوران از اعمال دعشه	۴۷	
فیاض	هارم	بیان	س	ل	له	ن	از پنجم	از اعمال بدل	به حاء بی نقطه و راء بی نقطه مكسور میانشان	۴۸	
فیاض	بعضیان الاکرم	بیان	س	ل	لد	د	از اول پنجم	از اعمال بدل	به کسر حاء بی نقطه و سکون صاد بی نقطه سپس نون و الاکراد جمع کرد به فتح همزه و سکون کاف و فتح راء بی نقطه والف و دال بی نقطه در آخرش.	۴۹	
زیج	زیر	بیان	س	مه	لد	ک	م	از پنجم	از اعمال بدل	به فتح باعیک نقطه والف و کسر رام بی نقطه و سکون یا هدو نقطه تحتانی و نون در آخرش.	۵۰

اویان و اخبار عامه

صرخه شهر کوچکی است دارای قلعه‌ای بلند. آنگورش فراوان است. و جز آنچه از آب باران در آبگیرها و برکه‌ها گرد آید آبی دیگر ندارند. از بلاد حوران بشمار است. این سعید گوید؛ صرخه قاعده جبل بنی هلال است. و آن سوی آن از جانب جنوب و مشرق جز بیان نیست. از جانب جنوبی آن راهی است به عراق معروف به وصیف. مسافران گویند که چون مسافری از آن راه بود پس از در خلود ده روز به بغداد رسید. میان صرخه و شهر زرع که قاعده‌ای از قواعد حوران است یک روزه راه باشد.

حارم بلند کوچکی است. دارای قلعه‌ای با درختان و چشمه‌ها و نهری کوچک. این سعید گوید؛ قلعه‌ای است پربرکت و انداز بی‌هسته و پر آب و تنک پوستی که از پیرون اندرنش پیداست مخصوص آنجاست. دو منزلی غربی حلب است. میان حارم و آنطاكیه یک مرحله است.

پاقوت در «المشتراه» گوید؛ حسن الاکراد قلعه‌ای است استوار رو به روی حمص و در جانب غربی آن بر کوهی پیوسته به کوه لبنان. آن داربضی است که پیش از فتح طرابلس مقر والی پادشاه بوده است. از حمص یک مرحله فاصله دارد و نیز از طرابلس به همین اندازه و خود میان حمص و طرابلس واقع شده.

بارین شهر کوچکی است. دارای قلعه‌ای ویران. نیز چشمه‌ها و بستان‌هادارد. در یک منزلی قلعه حمام است باندک میلی به طرف جنوب. در آنجا آثار بناهای قدیم باشد؛ موسوم به آرفنیه. ذکر آرفنیه در تاریخ‌ها فراوان رفته است. آرفنیه به فتح راء بی نقطه وفاء و سپس نهن مکمور ویاء دونقطه تحتانی مشهور و سپس هاء در آخرش. در «الاطوال» آمده است که طول آرفنیه سی ذ و عرض آن لد ک است. قلعه بارین قلعه‌ای است از بناهای فرنگ در سال چهارصد و هشتاد و آنده سپس مسلمانان آن را مسخر کردند و مدنه بروپا بود تا آخر خرابش کردند.

ردیف	نام بلده	ماخذ	مشترک از احتمالات حسنه: یادشام	طور جرس				احتمال حرفی				خط نام
				دیجه	وقت	دیجه	وقت	دیجه	وقت	دیجه	وقت	
۵۱	شمی	قباس	سا	د	اع	ل	د	ا	ع	ب	د	از قاعده شام
۵۲	در ریساله	قباس	سا	ل	و	ل	و	ل	و	ل	و	از پنجه فرسنگ
۵۳	حسن بزرگه	زیج	سا	ل	ه	ی	ل	ه	ی	ل	ه	از پنجه فرسنگ

به کس حاء بی نقطه و سکون میم و صاد بی نقطه در آخرش.

به فتح دال بی نقطه و سکون راء بی نقطه و فتح باعیاک نقطه و سین بی نقطه و سین الف و کاف

برزیه؛ به ضم باعیاک نقطه و سکون راء بی نقطه و فتح زاء نقطه دار و سکون یاه دو نقطه تحتانی سه هاء.

او صاف و اچار حاتم

حمص شهری است کهنه از قواعد شام . بستانهاش از آب عاصی سیرابشوند . این حوقل گوید : حمص در مرزهای همسواری است و به راستی پر نعمت ترین و خوش ترین شهرهای شام است . در خارج شهر در فاصلهای کمتر از یک میل رود مقلوب که همان رود ارنطة است می گذرد . مردم حمص را بر کناره های این رود با غها و تاکستان هاست .

در بساک را قلعه‌ای است مرتفع و چشمدها و بستان‌ها . شهری است پر نعمت . جامع و منبر دارد . در جانب شرقی آن با غهای پهناوری است ، نیکو و سرسیز . رود اسود از میان آن می گذرد . در بساک در شمال بسراش است بالندک میلی به جانب شرق . میانشان در حملود ده میل فاصله است . در مشرق در بساک . یَغرا واقع است . یَغرا به فتح یاء دونقطه تھتانی و سکون غین نقطه دار و راء بی نقطه و الف . فریادی است و مردمش تصاری باشند . کارشان صید ماهی است . کمتر از یک مرحله با در بساک فاصله دارد . راه شام به در بساک و بسراش از یَغرا می گذرد .

بورزیه قلعه کوچکی است در بین در دامنه شرقی کوه خیط و مشرف به دریاچه آفامیه . آب دریاچه‌ها و نیزارها تا زیر بورزیه به هم پیوسته است . جز کوتوله‌لان قلعه کسی در آنجا نیست . مردم آن دیار در روزهای سخت بدانجا پناه برند . قلعه در شمال غربی آفامیه و در یک منزلی آن در آب واقع است . چه دریاچه‌های آفامیه میان آفامیه و بورزیه قرار دارند . بورزیه در جنوب شرق و بسیکاسن است و یک منزل با آن فاصله دارد . و نیز بورزیه در یک منزلی مشرق صَبیرون است .